

Κάθε φορά που ασχολούμαι με τις εκλογές στα εργατικά σωματεία, τόσο πιο πολύ έρχομαι αντιμέτωπος με ένα άνευ ορίων αστικό εκφυλισμό του εργατικού κινήματος, σε τέτοιο βαθμό, που οι εκλογές για το κοινοβούλιο φαντάζουν πρότυπο δημοκρατίας.

Στις εκλογές για το κοινοβούλιο είναι σπάνιο φαινόμενο οι διπλοψηφίες, έκτος και μιλάμε για τις εκλογές που ψήφισαν ακόμη τα δέντρα και έβγαλαν τον Καραμανλή το 1961 ή τις εκλογές της Χούντας. Σε αντίθεση βέβαια με τις εκλογές για τα εργατικά σωματεία, που όλο και πιο συχνά τελευταία, μεταφερόμενοι εργαζόμενοι ψηφίζουν σε όποιο σωματείο τους οδηγήσουν οι συνδικαλιστικογραφειοκράτες και οι εργατοπατέρες.

Και αυτό δεν το πράττουν μόνο οι παρατάξεις της ΔΑΚΕ - ΠΑΣΚΕ αλλά και η παράταξη του ΠΑΜΕ, με στόχο την αλλαγή των συσχετισμών και την κατάκτηση των σωματείων και των εργατικών κέντρων. Η πολιτική δικαιολόγηση αυτού του εκφυλισμού: Ότι συμφέρει το κόμμα, συμφέρει και την εργατική τάξη, άρα ο σκοπός αγιάζει τα μέσα, έστω και αν τα μέσα συγκρούονται με το σκοπό.

Επίσης το τωρινό ΠΑΜΕ εκεί που του βολεύει χρησιμοποιεί το αστικό νόμο 1264/82 που έχει ενισχυμένη αναλογική αντί τα καταστατικά των σωματείων που έχει απλή αναλογική, παρόλο που τα καταστατικά τα υπερψήφισε το ΠΑΜΕ και η παλαιά ΕΣΑΚ.

Τελευταίο παράδειγμα οι εκλογές στο σωματείο εμποροϋπαλλήλων και λοιπών ιδιωτικών υπάλληλων νομού Ιωαννίνων, που όχι μόνο ψήφισαν άνθρωποι που αποδεδειγμένα έχουν ψηφίσει σε άλλα σωματεία ή ανήκουν επαγγελματικά σε άλλους κλάδους, αλλά προτίμησαν να μοιράσουν τις έδρες με τον αστικό νόμο 1264/82, αναιρώντας τον ίδιο τους τον εαυτό. Και όλα αυτά για να πάρουν και τις 7 έδρες του σωματείου και όχι τις 6, θυμίζοντας αποτέλεσμα εκλογών Βορείου Κορέας. Αλήθεια τι δυσκολία θα έβρισκαν από μια αντιπολιτευόμενη φωνή εντός του ΔΣ;; Τόσο χαμηλή η αγωνιστική συσπείρωση με μια θέση ή το πράττουν για να αποφασίζουν, ότι αποφασίζουν στα κρυφά;;

Δυστυχώς τέτοιες συμπεριφορές όχι μόνο δεν κάνουν καλό στο εργατικό κίνημα, αλλά εκφυλίζουν την υπόθεση της εργατικής κομμουνιστικής χειραφέτησης, στον ίδιο βαθμό με τον εκφυλισμό που προκάλεσε ο «υπαρκτός σοσιαλισμός». Με τέτοιες αντικομμουνιστικές συμπεριφορές εγώ πραγματικά τρομάζω με την σκέψη και μόνο να πάρουν αυτοί οι πολιτικοί την εξουσία, ο Στάλιν θα ήταν υπόδειγμα δημοκρατίας και μάλιστα εργατικής δημοκρατίας.

Κομμουνιστικό δεν είναι ότι συμφέρει μια φράξια ή ένα κόμμα. Κομμουνιστικό είναι η πλέρια δημοκρατία των ίδιων των εργαζομένων, και αυτό δεν συμβαδίζει με το φαινόμενο 100 νοματαίων να διπλοψηφίζουν ή τριπλοψηφίζουν.

Λυπάμαι που αυτή την τακτική έχει επιλέξει το ΠΑΜΕ - ΚΚΕ. Δεν γνωρίζω αν το ΠΑΜΕ έχει καταλάβει πως αυτή η τακτική είναι βούτυρο στο ψωμί της ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ, του κεφαλαίου και της κυβέρνησης. Γιατί αν δεν το χει καταλάβει τότε μιλάμε για κομματάρχες της κακιάς ώρας, αν το χει καταλάβει τότε τι μπορούμε να σκεφτούμε για την πολιτική που εφαρμόζουν;;

Δημήτρης Αργυρός - υποψήφιος με την Αριστερή Παρέμβαση στα Γιάννενα για την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή

Πηγή: **Sufir3d**